

[Ministeren for skatter og afgifter.]

skatten, et uudnyttet fradrag skulle ikke kunne overføres mellem ægtefællerne, og forslaget var kombineret med en skala, der forudsatte højere skatteprocenter for mellemindkomsterne end skatteforligspartiernes skala.

Disse punkter i forslaget blev stærkt kritiseret såvel af socialdemokratiet som af skatteforligspartierne. Det ville jo give mindre skattelettelser til ægtepar, hvor den ene ægtefælle var hjemmearbejdende, og det ville medføre, at indtægtsstigninger for mellemindkomsterne blev udsat for en højere marginalbeskatning, end tilfældet var efter forligspartiernes forslag.

Efter det lovforslag, der nu foreligger, skal personfradraget være et fradrag i skatten, man har også accepteret, at der kan ske overførsel mellem ægtefæller, og endelig forudsættes der ikke rørt ved den skala, der nu gælder for beskatningen af den del af indkomsten, der ligger ud over bundfradraget. Jeg vil gerne understrege, at det var jo en skala, som socialdemokratiet kunne gå ind for, og som var stærkt medvirkende til, at vi ikke stemte imod det skatteforlig, som blev indgået i efteråret, hvor vi ikke var enige i finansieringen.

Således som fremskridtspartiet nu, efter at man har ændret disse punkter, har udformet sit forslag om bundgrænsen på de 19.000 kr., vil forslagets provenumæssige virkninger blive helt anderledes end efter forslaget fra efteråret. Det lovforslag, der nu foreligger, vil nemlig medføre et meget større provenutab end de 3 mia kr., som i partiets septemberforslag lå ud over forligspartiernes skattelettelse.

I bemærkningerne til lovforslaget anslår partiet selv, at provenutabet i forhold til gældende regler vil blive af størrelsesordenen 8 mia kr. Jeg forstår ikke rigtigt, hvordan forslagsstillerne er nået frem til disse 8 mia kr. Hvis man tager udgangspunkt i et skøn over 1975-indkomsterne, som ligger til grund for finanslovforslaget, så bliver provenutabet for indkomståret 1975 væsentlig større, nemlig omkring 12 mia kr.

Der er jo en nær sammenhæng mellem lovforslagets skattelettelse og fremskridtspartiets forslag til besparelser. Denne sammenhæng bevirker rent ud sagt, at det vil

være helt uforsvarligt at gennemføre lovforslaget om skattelettelserne, før der er tilvejebragt dækning for provenutabet, og her foreslår fremskridtspartiet omfattende besparelser. Jeg skal ikke gå ind på disse i dag. Det hører finanslovdebatten til, men det er mit helt bestemte indtryk, at fremskridtspartiets spareforslag er af et sådant omfang og af et sådant indhold, at de ikke kan og ikke bør kunne samle tilslutning her i folketinget.

Fremskridtspartiet tænker sig sit forslag om bundgrænsen på de 19.000 kr. gennemført med virkning allerede ved forskudsbeskatningen her i 1975. Jeg skal ikke gå ind på den række af praktiske vanskeligheder, det vil føre med sig, og ikke bare vanskeligheder, men i mange tilfælde vil det simpelt hen ikke være muligt at give et retfærdigt nedslag op gennem den løbende skattebetaling i 1975.

Når jeg ikke går ind på disse praktiske og tekniske vanskeligheder, hænger det sammen med, at man vil have forstået, at regeringen må afvise dette lovforslag som værende helt urealistisk.

Kampmann (S):

Indledningsvis er der grund til at bemærke, som også ministeren gjorde det, at man i lovforslaget opererer med et fradrag i skatten og ikke et fradrag i indkomsten. Jeg forstår, at herved har hr. Glistrup m. fl. accepteret det, der er flertallets opfattelse omkring bundfradraget, og altså ikke fastholdt sit oprindelige synspunkt om, at fradraget skal gives direkte i indkomsten. Jeg tror, det spiller en rolle at få det fremhævet her, fordi de få, der stadig væk rundt omkring i landet måtte missionere for hr. Glistrups skattemæssige synspunkter, vel ikke altid har givet udtryk for, at det er et fradrag i skatten og ikke et fradrag i indkomsten.

Dernæst savner jeg de tidligere stærkt udtalte synspunkter om, hvordan man skal komme videre, for så vidt jeg har forstået hr. Glistrup m. fl.s synspunkter, er de 19.000 kr. for 1975 kun det første skridt på vejen, og jeg har tidligere i hvert fald forstået, at det næste skridt på vejen skulle være ikke mindre end 60.000 kr. og måske 120.000 kr. for ægtepar med virkning fra 1. januar 1976.